

nitorer, og der er vist ikke. Spørgsmaal om, at deres Tid for en stor Deel er forbi; ja jeg troer, at de egentlig aldrig have haft nogen stor Betydning eller Berømmelse undtagen i America, hvor de opkom. Det var et Hjælpe middel, hvortil man greb, da Krigen udbrød, ligesom vi grebe til Kanonbaade i Krigen 1807 og 1814, og det er naturligt, at man, hver man har haft Nytte af dem, har beholdt en vis Forskærlighed for dem og er vedbleven at bygge nogle ogsaa efter Krigen; men hvis det var et saa ypperligt Vaaben, hvorfor bygger man dem da ikke andre Steder, f. Ex. i Frankrig eller i England? I Holland har man bygget et Par, men det er ikke de ægte Monitører, det er Skibe, der nærme sig mere til vor „Koll-Krafe“ og „Lindormen“. Man har sagt, at det er meget tvivlsomt, hvad Monitører egentlig ere; jeg mener, at de kun have to absolute Særkjender, nemlig et meget lavt Dæk og en meget langsom Bevægelse. Det Første kan man let opnaae ved ethvert Fartøj, hvis man troer, at det er en absolut Fordeel, men derom er der forskjellige Meninger, og det Sidste, den langsomme Bevægelse, er det vel ikke værdt at stræbe efter. Dette med Hensyn til Monitørerne; men dernæst foreslaaer Mindretallet at bygge et Skib med eet Taarn. Her maa jeg spørge de Herrer, om det er dem bekendt, hvad et Skib med eet Taarn nu vil koste? Jeg troer at kunne svare for Dem, at et Skib med eet Taarn, som det nu bør bygges med tilstrækkeligt stærkt Pantser og tilstrækkelig Hurtighed, ikke vil kunne faaes under 1,500,000 Rd. Altsaa for at spare en Sjettedeel af den Sum, der er foreslaaet til det store Skib, vil man bygge et Skib med den halve Artilleristyrke, og med saa store Mangler, at det, naar det kommer i en mislig Stilling, naar det faaer at gjøre med to Fjender paa een Gang, eller naar det i Bataille faaer sit eneste Taarn klemt fast, næsten er værgeløst. Jeg troer ikke, at det vil være en heldig Anvendelse af en saa stor Sum. — Jeg kommer nu til det ærede Mindretals Forslag under Nr. 43, og jeg skal meget anbefale de Herrer at stemme derfor; thi jeg troer, at det, som Sagerne nu staae, vil være det Heldigste

og Bedste, vi kunne gjøre. Det gaaer ud paa under Et at samle de Bevillinger, der ere forlangte til Træffibet og de nye Pantserffibe, og at anvende det Hele paa det store Pantserffib. Jeg har allerede ved første Behandling af denne Sag omtalt det paatænkte Træffib. Jeg erkjender, at et saadant i mange Henseender kan være til en vis Nytte for en Flaade, men vel at mærke, kun naar den forud har de nødvendige Pantserffibe. Som Sagen staaer for os, troer jeg derimod, at det er vor Pligt og vor Op-gave at anvende hele vor Kraft paa Udfælselsen af Pantserffibe, og at vi hverken have Tid eller Penge til at sprede vore Kræfter paa Bygning af andre Skibe, som egentlig ikke kunne kaldes Krigsskibe. Derfor maa jeg tilraade at følge det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgfreds (S. Sage), der har foreslaaet at samle Bevillingen paa det ene store Skib, og at anvende saa meget større Kraft paa dette. Man skulde heller ikke troe, at den ærede Minister kunde have Stort at indvende herimod, thi dette store Skib er jo hans eget Forslag, og det kan kun være ham kjær, at det fremmes saa hurtigt som muligt. Hvad Træffibet angaaer, har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Duxen) allerede oplyst, at den ærede Minister isjor udtrykkelig erklærede, at han ikke vilde begynde paa det, hvis der ikke blev bevilget Penge til derfor at kjøbe et større Skib i Udlandet. Altsaa vil jeg bede de Herrer om at stemme for Forslaget under 43, for at vi dog engang kunne tage dristig fat, tage en rask Bestemmelse og ikke lade os ffremme ved unyttige Betyrninger om, hvad der kan komme. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at man ikke maa forestille sig, at det Skib, som her foreslaaes, er som Englands og Frankrigs største Fregatter; de ere paa 5—6000 Tons, men dette er kun paa 3,500 Tons; og hvis man ønsker det, vil jeg sige, at jeg seer helst dette Skib uden Master og Seil; thi forsaavidt kommer det ikke til at prale med Noget. Tidligere vare vi ikke saa ængstelige for at begynde paa noget Eignende, thi vi have bygget alle vore Dampfregatter i Tiden mellem Krigen fra 1848—50 og den næste Krig. Disse Skibe vare 6 til 7 Aar under Bygning, men den Gang var der in-